

OPONENTSKÝ POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

Název práce: Interference při vizuálním rozpoznávání scénérií - modifikace Stroopova experimentu

Autorka práce: Andrea Dally

Bakalářská práce se zabývá mapováním míry interference při změně zaměření pozornosti (vnitřní versus vnější část obrazu) a při rozpoznávání přírodních a člověkem vytvořených scénérií. Přítomnost interferenčního jevu je zjišťována za pomoci počítačového experimentu, který se inspiroval prací Johna Ridley Stroopa.

Teoretická část pojednává o zpracování hrubé informace o scénériích a o souvisejících kognitivních procesech. Je strukturována do kapitol týkajících se rozpoznávání objektů, rozpoznávání prostoru, hrubé informace o scénérii, rozpoznávání přírodní či člověkem vytvořené kategorie scénérie, centrální a periferní vizuální percepce a vizuální paměti. Jedna z kapitol je věnována vývoji experimentů, které jsou analogické Stroopovu experimentu.

Teoretická část je obsáhlá a svědčí o dobrém porozumění studované literatuře. Autorka porovnává různé přístupy a identifikuje jejich shody a rozdíly. Je ale škoda, že prezentované teorie nejsou v diskuzi práce dány do hlubších souvislostí se závěry empirických zjištění. Například není jasné, jakou roli hrají při rozpoznávání fotografií v obou experimentech zákonitosti rozpoznávání prostoru.

Empirická část práce je založena na dvou experimentech. Cílem prvního experimentu bylo ověřit, zda jsou fotografie vybrané pro druhý experiment vhodné, tj. že nejsou těžko rozpoznatelné. Druhý experiment se již zabýval přítomností interferenčního jevu mezi vnitřní a vnější částí stimulu, a to se zřetelem k přírodní či člověkem vytvořené scénérii. Z textu však není jasné, kdo experimenty prováděl. Autorka sama, či šlo o týmovou práci?

Empirická část zahrnuje všechny podstatné informace o průběhu výzkumu a hlavní výsledky. Výzkum je představen podrobně, logicky. Oceňuji kvalitní statistické zpracování. Naopak za závažný nedostatek práce pokládám absenci hypotéz nebo alespoň výzkumných otázek, což u kvantitativní experimentální studie není standardní. Tento nedostatek značně komplikuje orientaci v prezentovaných výsledcích.

Další součástí empirické části práce je Pražský Stroopův test, který měří individuální sklony k interferenčnímu jevu u respondentů. Je škoda, že autorka blíže neobjasnila, jak tento test zapadá do celkového kontextu práce. Teprve ve výsledcích se dozvídáme, že šlo o zjištění míry vztahu mezi tímto testem a výsledky druhého experimentu. Postrádám ale informaci, kolik osob bylo Pražským Stroopovým testem sledováno.

Po formální stránce má bakalářská práce několik problémů. Tím hlavním jsou gramatické chyby ve shodě podmětu s přísudkem. Mezi číslicí a % se píše mezera.

Závěr: Bakalářskou práci Andrey Dally považuji navzdory výše uvedeným problematickým místům za zdařilou a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze, 19. 5. 2017

Alena Škaloudová